

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlm XX. Qui contra.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

debet omnia obiecta in scripto exprimere, & iurare, se credere ea vera esse, ne calumniam inferre.

Is cui.

SUMMARIUM.

Appellans contra electionem, postulationem, aut prouisionem, tenetur iurare, quod credit vera esse, quae obiecit, & se probare posse, alias nisi ita iurauerit, omnino repellendus est.

Regor. X. in c. Ut circa 4. hoc lib. & tit. decreuit, ut appellans contra electionem, postulationem, aut prouisionem, teneatur iurare, quod credit omnia à se obiecta vera esse, & à se probari posse. Sed cum aliqui male interpretantes hanc constitutionem, dicebant sufficere, si actor iurarit, se credere vera esse obiecta, & à se probari posse, saltem ea, quae sufficient ad causæ suæ victoriæ, seu ut electio infirmetur. Hanc interpretationem rejecit Bonifacius VIII. aitque iurandum esse, sicut Gregor. X. prescripsit, quod credit vera esse, quæ obiecit, & se probare posse; alioquin nisi ita iurauerit, omnino repellendum esse.

Ratio, cur ita statuerit Gregor. X. ea est, quam afferit Gl. ibi: quia intentio illius fuit Actoris calumniam reprimere, atque punire, quæ uno etiam obiecto falso committi potest, atque mereri, ut tota accusatio rejiciatur.

NOTANDVM Vn. A verbis legis alteriususe dispositionis recedendum non est, nisi manifestum sit, aliud sensisse disponentem, c. ad audienciam, 12. de decimis, l. non aliter, 69. ff. de legatis 13. l. 1. §. Si is qui, ff. de exercitoria actione, ubi dicitur, quod in re dubia melius est verbis editi seruire.

CAPITVLUM XX.

Qui contra.

SUMMARIUM.

Qui contra personam non tantum electam, vel postulandam, sed etiam eligendam, aut postulandam appellat, ne eligatur.

Dubitatum fuit circa constitutionem c. Ut circa: Quid ibi inter alia dicitur, si quis contra personam electi aut postulati appellat, quod omnia obiecta in scripto exprimere, & iurare debeat, se credere ea vera esse, &c. alioquin non audiendus sit, sed penitus repellendus. Vtrum, haec constitutio locum etiam habeat, si electio, vel postulatio non facta, sed facienda sit; adeoque si appellat non contra personam electam, sed eligendam, seu ne talis eligatur. Respondet Bonifacius VIII. affirmandum esse, si contra personam certam appelletur, ne v.g. Titularis eligatur, vel postuletur.

Quod haec vera sit interpretatio, colligitur ex contextu cit. c. Ut circa: Quando enim duo in iure æquiparantur, tum statutum de uno debet etiam censeri de altero statutum, vti docent DD. in l. si quis seruot. Cod. de furtis: Atqui electio, postulatio, prouisio in isto negotio appellationis moderandæ æquiparantur, vti patet ex cap. r. & c. ut circa, hoc lib. & tit. Ergo cum in cit. c. ut circa, expressum fuerit, non tantum de prouisione facta, sed etiam facienda accipiendo esse, id ipsum similiiter intelligi debet de electione, ac postulatione, sicuti Gl. ibi annotauit ver. facienda. Accedit, quod siue electio facta, siue facienda sit, eadem sit ratio constitutionis, ne calumnia inferatur personæ, contra quam appellatur, nisi obiecta in scripto exprimantur, addito iuramento tum de veritate dicenda, tum de calumnia non inferenda.

CAPITVLUM XXI.

Sicut.

SUMMARIUM.

Si per formam compromissi proceditur ad electionem, per unum facienda est electio, siis promulgatio, perinde ut sit, quando proceditur per formam scrutinij.

ff. 3

Ques.